

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
וב-2 דקות ביום ילמד ספרא דצניעותא.
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"
(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת בראשית

דף היומי יום ה' בשבוע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש טובב"א
חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מסרות רווח כלל - לקריוב הגאולה ברחמים

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שידרות"

רחוב נתן אלכזר 150 שידרות טובב"א טל: 08-6899115

חדש אייר תשע"א - לכבוד יומא הלולא

דרבני שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר נגאל

ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היוממי

בבתי בנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מוסד תפארת אריאל - סוכת לזיתן

מספר עמותה רשומה # 58033516

בראשות הרב הגאון רבי שמעון בר יוחאי שליט"א

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אלבז 150 שדרות תובב"א, טל: 08-6899115

חודש אייר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הילולא דרבי שמעון בר יוחאי
ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

יגור תורה

הקדמה וקריאה נרגשת לאחינו בני ישראל בכל אתר ואתר

בשבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר עשה עמנו, ועל שזכינו בס"ד להדפיס את הספר "זוהר תורה" בלשון הקודש עבור מתפללי בית מדרש "מדרשת שדרות". כידוע לכל אחד הזכות הגדולה של למוד זוהר הקדוש שמשפיעה על האדם קדושה וטהרה ושמקרב את הגאולה, ועוד מעלות רבות, על כן בס"ד נארגן בבית המדרש שכל אב ילמד עם בנו בכל יום ובשבת קודש כמה דקות מהספר "זוהר תורה" בלשון הקודש וכך נסיים כל שבוע את הסדרה של השבוע. הספר "זוהר תורה" בלשון הקודש יצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי" שבראשו עומד הצדיק הקדוש רבי שלום יהודה גראס האדמו"ר מהאלמין שליט"א שמשקיע את כל ימיו למען קדוש שמו יתברך, ומוסר נפשו למען זיכוי הרבים, ולמען כלל ישראל, "כי עת לחננה כי בא מועד", - דעו לכם כי לא בשר ודם מבקש ממכם, אלא השכינה הקדושה וכל פמליא של מעלה והיכלו של משיח, עם המשיח בעצמו מבקשים ממכם כל רבני בתי הכנסיות ובתי מדרשות, אנא למען כבוד שמים ולמען קרוב הגאולה, הדפיסו את הספר למתפללי בית מדרשכם, למען ילמדו בכל יום ויום ובפרט בשבת קודש מהזוהר הקדוש, ובס"ד כל שבוע לסים את הסדרה של השבוע, אין צורך לבקש רשות, כל מי שרוצה יכול להיות מהמזכה את הרבים ולהדפיס עוד ועוד עותקים. - אם עדן יש לכם ספקות [או צריכים עזרה] התקשרו למפעל הזוהר העולמי, בטלפון: 054-8436784. - למען קרוב הגאולה עשה זאת עכשו, אל תחכה למחר !!! - הרב שמעון בר יוחאי.

ברכת כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

"יפל מצדך אלף ורבבה מימינה אליך לא יגש", ועל כל הגוים הרשעים תפל עליהם אימתה ופחד" וכל מחשבתם הרעה תשוב בראשם, "בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל. ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד". - הברכה הגדולה לשדרת העיר שזכו להדפיס את הספר "זוהר תורה" ולחלק לבתי מדרש, ובוודאי בזכות ההתנדבות ברשב"י זי"ע לא ינזקו כלל ועקר, וישמרו מפל משחית, וכמו שנעשו נסים לישראל בצאתם ממצרים "ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה". כן יסוכך ויגן זכותא דרשב"י על כל הלומדים והמסיעים ומזכי הרבים להשמר ולהנצל מהפצצות והטילים של ינזקו כלל ועקר, ולהתברך בכל מילי דמיטב ולזכות לגאולה השלימה בב"א, כ"ר.

תוכן הענינים

ומפתחות הזוהר

- ☐ לה. תפקיד האדם בעולם - לעבדה ולשמרה ל
- ☐ מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו ל
- ☐ התקין הקדוש ברוך הוא את ההיכלות עבור נשמות הצדיקים ל
- ☐ לו. על מה נצטוו האדם? לא
- ☐ לז. הקדוש ברוך הוא עשה לאדם עזר כנגדו לא
- ☐ הקדוש ברוך הוא לקח את חוה והתקין אותה בתיקון לב
- ☐ לח. אביה ואמה של הכלה צריכים להכניסה ברשות החתן לב
- ☐ חובת הפיוס קודם היחוד לב
- ☐ לט. למה החטא גרם? לג
- ☐ מי שנמשך אחר רע אין לו דירה עם עץ החיים לד
- ☐ מ. הנחש בכל דבריו אמר שקר לד
- ☐ מא. בעת שאכל האדם מן עץ הדעת נתהפך לכמה גוונים לה
- ☐ מב. על ידי האכילה גרמו מיתה לעולם לו
- ☐ מג. נפקחו עיניהם להבין ענינים רעים שבעולם לז
- ☐ בשעת החטא נלקח מאדם הראשון כל ההשגות לז
- ☐ עד מתן תורה לא נתקן זוהמת הנחש לז

- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ז עמוד ב' ל
- ☐ זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קס"ה ל
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ח עמוד א' ל
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב' לא
- ☐ זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ד עמוד ב' לא
- ☐ זוהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ג עמוד א' לב
- ☐ זוהר חלק ב' פרשת בשלח - דף נ"ה עמוד א' לב
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ט עמוד א' לב
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ה עמוד א' לג
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ב עמוד א' לד
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ה עמוד ב' לד
- ☐ זוהר חלק א' פרשת ויחי - דף רכ"א לה
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א' לו
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א' לז
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ג עמוד א' לז
- ☐ זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו לז

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ז עמוד ב'

לה. תפקיד האדם בעולם - לעבדה ולשמרה

"וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ", אמר רבי שמעון: ויקח - מאין לקח אותו, אלא שלקחו מארבעה יסודות, שנאמר בהם: "וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים" הפריש אותו מהם ויניחיהו בגן עדן, כדמיון זה עושה הקדוש ברוך הוא לכל אדם שנברא מן ד' יסודות, בזמן שחוזר בתשובה ועוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא לוקח אותו משם, ועליהם נאמר: "וּמִשָּׁם יִפְרֹד", יפריש נפשו מתאוה שלהם וישם אותו בגן שלו שהיא השכינה הקדושה, לעבדה - במצוות עשה, ולשמרה - במצוות לא תעשה, אם זוכה לשמרה, נעשה הוא ראש על הד' יסודות, ונעשה נהר ששותים על ידו ולא על ידי אחר וניכר בו שהוא האדון והשליט עליהם, ואם עובר על התורה, הרי הוא שותה ממרירות עץ הרע שהוא יצר הרע, וכל האברים שהם מן ד' יסודות נאמר בהם: "וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם וּגּו'".

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף קס"ה

מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו

רבי אלעזר אמר: הרי למדנו לעבדה ולשמרה, אלה הקרבנות, והכל אחד, אבל זה סוד של מצות התורה, לעבדה - אלה רמ"ח אברים העליונים, ולשמרה - אלה שס"ה אברים התחתונים, אלה העליונים של זכור, ואלה התחתונים שמור, והכל אחד [עו] אשרי לזה הזוכה להשלים, מצות התורה גורמין לאדם להשלים רוחו ונשמתו בעולם הזה ובעולם הבא, כל מי שעמלו בתורה, הוא עמל בחיים, חיים בעולם הזה, וחיים בעולם הבא, ניצל מכל עונשים רעים, שאין יכולין לשלוט עליו, אם על ידי עמלו בתורה כך, כל שכן מי שזוכה לשמור ולעשות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ח עמוד א'

התקין הקדוש ברוך הוא את ההיכלות עבור נשמות הצדיקים

אמר רבי שמעון: בוא וראה בשעה שהכניס הקדוש ברוך הוא לאדם בגן עדן, היה רואה והסתכל משם כל סודות העליונים וכל החכמות, בשביל להבין

זיו הזוהר

עו. לרמ"ח מצוות עשה קורא בשם אברים העליונים, ולשס"ה מצוות לא תעשה קורא בשם אברים התחתונים כמובן שמצוות עשה חשובה יותר ממצוות לא תעשה, והכל אחד, כי

ולהסתכל בכבוד רבונו, שבעה היכלות מדורים הם למעלה^{עז} שהם סוד האמונה העליונה, ושבעה היכלות הם בגן עדן שלמטה כדמיון שלמעלה, ובהם היה מדורו של אדם, ולאחר שנגרש מגן עדן, התקין אותם הקדוש ברוך הוא עבור נשמות הצדיקים, להשתעשע בהם כראוי מן הזיו של כבוד העליון.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ה עמוד ב'

לו. על מה נצטוו האדם?

"וַיִּצְוֵהוּ אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מְכַל יֵעַץ הֶגֶן אָכַל תֹּאכַל וּגו'", הרי למדנו אין צו אלא עבודה זרה^{עז}, ה' - זו ברכת ה', אלהים - אלו הדיינים, על האדם - זו שפיכת דמים, לאמר - זו גילוי עריות, מכל עץ הגן - ולא גזל, אכל תאכל - ולא אבר מן החי.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ד עמוד ב'

לו. הקדוש ברוך הוא עשה לאדם עזר כנגדו

"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ וּגו'", אמר רבי אחא: וכי לבדו היה, והרי כתוב: "זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם", ולמדנו אדם בשני פרצופים נברא, וכאן אמר לא טוב היות האדם לבדו, אלא שלא השתמש בנקבתו ולא היתה לו עזר לנגדו, לפי שהיתה בצדו, והיו כאחד מאחור, ואז היה האדם לבדו, אעשה לו עזר כנגדו, מהו כנגדו, כנגד פניו, להתחבר זה בזה פנים בפנים, מה עשה הקדוש ברוך הוא, נסר לה ונטל הנקבה ממנו, זה שכתוב: "וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו", מהו אחת, זו הנקבה שלו, כמו שכתוב: "אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי", ויביאה אל האדם, התקין לה ככלה והביא אותה להיות כנגד פניו, להאיר פנים בפנים, ובזמן שהיתה הנקבה מחוברת בצדו, היה האדם לבדו, אחר כך עלו על המטה שנים ועמדו שבעה ביחד^{עט} בוא וראה בשעה שנתתקנה חוה אצל אדם

זיו הזוהר

משניהם נעשה המספר תרי"ג שהן תרי"ג אורות המלבישים לשכינה הקדושה. עז. כונתו על הז' ספירות חג"ת נה"מ [חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות] שהן סוד האמונה.

עח. אלה הז' מצוות שנצטוו עליהן בני נח.

עט. אדם וחוה קין עם תאומה והבל עם ב' תאומות.

ברכם הקדוש ברוך הוא, זה שכתוב: **"וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹקִים"**, כחזן שמברך לכלה שבע ברכות, מכאן למדנו, חתן וכלה כיון שנתברכו בשבע ברכות נדבקים הם ביחד כדמיון שלמעלה^[פ].

זהר חלק ג' פרשת קדושים - דף פ"ג עמוד א'

הקדוש ברוך הוא לקח את חוה והתקין אותה בתיקון

אמר רבי שמעון: כך הוא בודאי שהאדם לבדו היה, שלא היה לו עזרה מנקבתו, לפי שהיתה דבוקה בצדו, ולפיכך כתוב: **"אָעֲשֶׂה לוֹ עֶזְרָא"**, ולא כתוב אברא לו עזר ככתוב: **"זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם"**, אבל אעשה כתוב, ומהו אעשה, אתקן משמע, שהקדוש ברוך הוא לקח אותה מצדו והתקין אותה בתיקון והביא אותה לפניו, ואז השתמש אדם עם אשתו והיתה לו לעזר.

זהר חלק ב' פרשת בשלח - דף נ"ה עמוד א'

לח. אביה ואמה של הכלה צריכים להכניסה ברשות החתן

"וַיְבִין ה' אֱלֹקִים אֶת הַצֵּלַע וּגו', אמר רבי חייא: מה עשה הקדוש ברוך הוא, התקין לנקבה ההיא ויסד יפיה על הכל והביאה לאדם, זה שכתוב: **"וַיְבִין ה' אֱלֹקִים אֶת הַצֵּלַע וּגו' וַיְבִיֶּאֱהָ אֶל הָאָדָם"**.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ט עמוד א'

חובת הפיוס קודם היחוד

רבי שמעון אמר: ויביאה אל האדם, מכאן למדנו שצריכים אביה ואמה של הכלה להכניסה ברשות החתן, כמו שכתוב (דברים כ"ב): **"אֶת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה"**, מכאן ואילך בעלה יבוא אצלה, שהרי הבית רשותה הוא, שכתוב ויבא אליה, ויבא גם אל רחל, בתחלה היה ויביאה אל האדם, עד כאן מוטל על אב ואם לעשות, ואחר כך הוא יבא אצלה, וכל הבית ברשותה הוא, ויקח הבעל רשות ממנה, רמז על זה נמצא בכתוב (בראשית כ"ג): **"וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם"**, שנטל רשות בתחלה^[פא] מכאן למדנו מי שמתחבר עם אשתו צריך לפייס ולבקש אותה ולהמתיק לה בדברי אהבה, ואם לאו אל ילין אצלה, כדי

זיו הזוהר

פ. כי כן הוא בזיוג של העשר ספירות שאין בהם התפרדות ואל עיקר הזיוג של הג' ספירות תפארת יסוד מלכות נותנין שאר ז' הספירות ברכותיהן היינו שפע אורות שלהן.
פא. דורש ויפגע מלשון בקשה ופיוס.

שיהיה רצון של שניהם ביחד בלי שום אונס, וילן שם כי בא השמש, להראות שאסור לו לאדם לשמש מטתו ביום, ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו, כאן למדנו שאפילו אם יש למלך מטה של זהב ומלבושי כבוד לשכב בהם, והמטרונה התקינה לו מטה עשויה מן אבנים, יעזב את שלו וישכב במה שהיא תתקין לו, שכתוב וישכב במקום ההוא, בוא וראה מה כתוב כאן ויאמר האדם זאת הפעם וגו', הרי זה נעימות דברים להמשיך עמה אהבה, ולהמשיך אותה אל רצונו שיתעורר בה אהבה, ראה כמה נעימים דברים האלה, כמה דברי אהבה הם, עצם מעצמי ובשר מבשרי, כדי להראות לה שהם אחד, ולא נמצא פירוד ביניהם בכל, עתה התחיל לשכב אותה, לזאת יקרא אשה, זאת היא שאין נמצא כמותה, זאת היא תפארת הבית, כל הנשים אצלה כמו קוף בפני אנשים, אבל לזאת יקרא אשה, זו שלמות של הכל, לזאת ולא לאחרת, כל זה הוא דברי אהבה, כמו שכתוב (משלי ל"א): **"רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלן"**, **"על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד"**. כל זה להמשיך אותה באהבה ואחר כך להתחבר עמה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ה עמוד א'

לט. למה החטא גרם?

"והנחש ערום מפל חית השדה", רבי יצחק אמר - זה יצר הרע, רבי יהודה אמר - נחש ממש, באו לפני רבי שמעון, אמר להם ודאי הכל אחד, וסמאמר לו היה ונתראה על נחש, וצלם של נחש זה הוא השטן, והכל אחד, למדנו שבשעה ההוא ירד סמאמר לו מן השמים רוכב על נחש זה, וצלמו ראו כל הבריות וברחו ממנו, ויבאו אל האשה בפתוי דברים וגרמו מיתה לעולם, ודאי בחכמה הביא סמאמר לו קללות על העולם, והשחית עץ הראשון שברא הקדוש ברוך הוא בעולם^[א] ודבר זה היה תולה על סמ"ך מ"ם אמר לו עד שבא עץ אחר הקדוש שהוא יעקב, ולקח ממנו הברכות שלא יתברך סמ"ך מ"ם אמר לו למעלה ועשו למטה, שהרי יעקב דמיון של אדם הראשון היה, ויפיו של יעקב יפיו של אדם הראשון היה, כתוב והנחש היה ערום, זה יצר הרע, זה מלאך המות, ולפי שהנחש הוא מלאך המות גרם מיתה לכל העולם.

זיו הזוהר

פב. זה אדם הראשון כי האדם נמשל לעץ.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ב עמוד א'

מי שנמשך אחר רע אין לו דירה עם עץ החיים

ועד שהגיעו ישראל להר סיני - לא פסק זוהם שלו מן העולם, והרי אמרו כיון שחטאו אדם וחוה והתדבקו בהעץ ששורה בו מיתה למטה, מה כתוב וישמעו את קול ה' מתהלך בגן וגו', מהלך אין כתוב כאן, אלא מ"ת הל"ך [פג] בוא וראה קודם חטא אדם היה עולה והשיג בחכמת אור העליון, ולא היה נפרש מעץ החיים, כיון שחשק הרבה לדעת ולרדת למטה [פג] נמשך אחריהם עד שנפרש מעץ החיים, והבין את הרע ועזב את הטוב, ועל זה כתוב (תהלים ה'): **"כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רָשָׁע אֲתָהּ לֹא יִגְרֶה רָע"**, מי שנמשך אחר רע אין לו דירה עם עץ החיים, וטרם שחטאו היו שומעים הקול מלמעלה, והיו יודעים חכמה העליונה, ועמדו בקיום זוהר העליון ולא פחדו, כיון שחטאו אפירוש הקול שלמטה לא היו יכולים לעמוד בו.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ה עמוד ב'

מ. הנחש בכל דבריו אמר שקר

"וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אֵף וּגוֹ", רבי יוסי אמר: באף פתח ואף הניח בעולם, אמר לה להאשה בעץ זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם בודא [פג] אכלו ממנו והייתם כאלקים יודעי טוב ורע, שהרי הוא כך נעשה אלקים, שמו עץ הדעת טוב ורע, אמר רבי יהודה לא אמר כך, שאילו אמר בעץ זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, אמת הדבר, כי הוא כגרון ביד החוצב בו [פג] אבל לא אמר אלא כי מעץ זה אכל הקדוש ברוך הוא ואז ברא את העולם [פג] וכל אומן שונא לחברו, אכלו ממנו ואתם תהיו בוראי עולמות, ועל כן כי יודע אלקים כי

זיו הזוהר

פג. רמז על הגזרה שהמיתה הולכת אליהם.

פד. פירוש להבין ולהשכיל בחכמות החיצוניות והכשפים שהם לעומת הקדושה.

פה. פירוש על ידי כחות שאינם נחשבים לעצמיות אלהות, אכלו ממנו פירוש השכילו ממנו.

פו. כי אין שום כח בעולם שלא יהיה נשתלשל מעצמיות האלהות, והבורא משתמש עם כל הכחות כרצונו כחוצב עם הגרון שגם הגרון נעשה על ידי החוצב.

פז. פירוש מעץ זה אכל היינו כמו שהאדם אוכל דבר מאכל שאינו עצמיות האדם והוא מקבל כח מן המאכל שיוכל לעבוד ולעשות כל מלאכה, וכדמיון זה אמר הנחש על הבורא.

ביום אכלכם ממנו וגו', ומשום שהוא יודע זאת פקד לכם עליו שלא תאכלו ממנו. אמר רבי יצחק בכל דבריו אמר שקר, גם בתחלת דיבורו שקר אמר, שכתוב: "אֵף כִּי אָמַר אֱלֹקִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָעֵדֶן", ואינו כן, שהרי כתוב: "מִכָּל עֵץ הָעֵדֶן אָכַל תֹּאכְלוּ", וכל העצים התיר לו. רבי יהודה אמר מה עשה רשע ההוא, אמר הרי נגעתו לעץ הזה ולא המית אותי, אף את קרבי ונגעי בידך ולא תמותי, ודבר זה הוסיף לה מעצמו^[פח] מיד ותרא האשה כי טוב וגו', במה ראתה, אמר רבי יצחק עץ ההוא היה מעלה ריח טוב, כמו שכתוב (בראשית כ"ז): "כִּרִּיחַ שְׂדֵה אֲשֹׁר בָּרָכוּ ה'", ובשביל ריח טוב ההוא שהיה מעלה חמדה אותה לאכול ממנו.

זוהר חלק א' פרשת ויחי - דף רכ"א

מא. בעת שאכל האדם מן עץ הדעת נתהפך לכמה גוונים

"וַתֵּרָא כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכָל וגו'", אמר רבי שמעון בוא וראה איך שהאנשים אין מבינים ואין יודעים ואין משגיחים^[פט] בשעה שברא הקדוש ברוך הוא לאדם והיה מכבדו בכבוד עליון, בקש ממנו להתדבק בו, כדי שיהיה נמצא יחיד, בלב אחד, ובמקום הדביקות שלו אחד שלא נשתנה ולא מתהפך לעולם בקשר אחד ההוא שהכל נתקשר בו, זה שכתוב: "וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָעֵדֶן"^[צ] אחר כך סרו מן דרך האמונה, ועזבו עץ האחד שהוא העליון מכל העצים, ובאו להתדבק במקום שיש בו השתנות ומתהפך מן גוון לגוון^[צא] משוב לרע ומרע

זיו הזוהר

פח. פירוש או שהכונה היא שהאדם הוסיף לאשתו איסור הנגיעה כדי להרחיקה מן העץ, על דרך שאיתא דאומרים לנוזרא סחור סחור לכרמא לא תקרב, או שהכונה שהנחש בכח דברי הפיתוי שלו הכניס בלבה שתחשוב באמת שהצווי מן הבורא היה גם על איסור הנגיעה.

פט. שהרבה אנשים מחוסרי מדע סוברים שהענין כפשוטו שבשביל אכילת התפוח כעס הבורא וגזר מיתה על כל העולם, לכן יגלה כאן רשב"י את הסוד הכמוס מה היה עיקר החטא, הגם דקיימא לן שאין מקרא יוצא מידי פשוטו, וכאשר אינני מבין בכח באופן שהכל יבינו לכן אשים מחסום בענין זה לפי עטי, והנני סומך על כל מבין בחכמת הקבלה שכל אחד יבין בהדרגה לפי הדעת שבמוחו.

צ. תפארת, שהיא דרך ישרה.

צא. מלכות, היא דרך של חשבונות רבים, וסוף כל סוף צריך להאמין שכך היה רצון הבורא כדאיתא במדרש רבה שמביא הפסוק נורא עלילה על בני אדם, בענין זה.

ל טוב, וירדו מלמעלה למטה, והתדבקו למטה במקום שיש הרבה שינויים, ועזבו עץ ואחד שהוא העליון מכל העצים, זה שכתוב (קהלת ז'): **"אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹקִים אֶת הָאָדָם יֵשֶׁר וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חֲשֹׁבוֹנוֹת רַבִּים"**, ודאי שאז נהפך לבם כמו צד ההוא ממש פעמים לטוב פעמים לרע, פעמים לרחמים פעמים לדין, בזה הענין שהתדבקו ודאי בקשו חשבונוֹת רבים והתדבקו בהם, אמר לו הקדוש ברוך הוא, אדם עזבת החיים ונדבקת במות, חיים, שכתוב ועץ החיים בתוך הגן, נקרא חיים, כי מי שמתחבר בו אינו טועם מיתה לעולם, ונדבקת בעץ אחר, הרי בודאי מות הוא לנגדך, זה שכתוב (משלי ה'): **"רִגְלֶיךָ יִרְדּוּ מוֹת"**, וכתוב (קהלת ז'): **"וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה"**, ודאי במקום מיתה נדבק ועזב מקום החיים, לפיכך נגזר עליו ועל כל העולם מיתה, אם הוא חטא כל העולם מה חטאו, אפשר תאמר שכל העולם אכלו מעץ זה שכך נזדמן לכל, אין כן, אלא בשעה שאדם עמד על רגליו, ראו אותו כל הבריות ופחדו ממנו, והיו מהלכים אחריו כעבדים אחר המלך, והוא אמר להם אני ואתם (תהלים צ"ג): **"בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה וְגו'"**, והלכו כלם אחריו. כיון שראו שאדם השתחוה למקום זה והתדבק בו, כלם נמשכו אחריו וגרם מיתה לכל העולם, ואז נשתנה אדם לכמה גוונים, לפעמים דין לפעמים רחמים, לפעמים מיתה לפעמים חיים, ולא עמד תמיד בקיום של אחד מהם, לפי שבמקום ההוא גרם לו כך, ועל כן נקרא חרב המתהפכת, שמתהפכת מצד זה לצד זה, מ טוב לרע, מרחמים לדין, משלום למלחמה, מתהפכת היא בכל, ל טוב ולרע, שכתוב ועץ הדעת טוב ורע, ומלך העליון היה מרחם על מעשיו, הזהירו ואמר לו ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגו', והוא לא קבל ממנו ונמשך אחר אשתו ונתגרש משם לעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

מב. על ידי האכילה גרמו מיתה לעולם

"וַתִּקַּח וַתֹּאכַל", הרי למדנו שסחטה ענבים ונתנה לו, וגרמו מיתה לכל העולם, שהרי עץ הזה שורה בו מיתה^[צב] והוא העץ השולט בלילה, וכאשר הוא שולט, כל בני העולם טועמים טעם מיתה.

זיו הזוהר

צב. גם על פי פשטיות מובן שכל מין פרי עץ הגדל בארץ יש לו כח אחד בשמים ממעל.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו עמוד א'

מג. נפקחו עיניהם להבין ענינים רעים שבעולם

"וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם", רבי חייא אמר: שהרי נפקחו להבין ענינים רעים שבעולם, מה שלא הבינו עד עתה, כיון שהבינו ונפקחו להבין הרע, אז ידעו כי ערומים הם, שאבדו זיו העליון שהיה חופה עליהם, ונסתלק מהם, ונשארו ערומים ממנו, רבי יוסי אמר שאז הבינו כל מיני כשפים שבעולם.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ג עמוד א'

בשעת החטא נלקח מאדם הראשון כל ההשגות

רבי יהודה אמר: "וַיִּדְעוּ כִּי עֵרְמָם הֵם", בוא וראה כיון שחטא אדם, לקח הקדוש ברוך הוא ממנו אותן מיני אותיות אורות הקדושים שהכתירו הקדוש ברוך הוא בהן, ואז פחדו והבינו שהרי נפשטו מהן, זה שכתוב "וַיִּדְעוּ כִּי עֵרְמָם הֵם". בתחלה היו מלובשים באותן כתרי כבוד כמו בכלי זיין, חפשי מהכל, כיון שחטאו נפשטו מהם, ואז הבינו שהרי המיתה קוראת להם, והבינו שנפשטו מן החירות של הכל, וגרמו מיתה להם ולכל העולם, בשעה ההיא נגרעה זקיפת וקומת האדם מאה אמה, ואז נעשה התפרדות^[א] ועמד אדם בדין ונתקללה הארץ.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ו

עד מתן תורה לא נתקן זוהמת הנחש

רבי יהודה אמר: אז שלשה נכנסו לדין ונידונו, ועולם התחתון נתקלל, ולא נתקיים בקיומו בשביל זוהמת הנחש, עד שעמדו ישראל אצל הר סיני.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף נ"ג עמוד א'

צג. פירוש בין עולמות העליונים או הספירות הקדושות שהיחוד של קודשא בריך הוא ושכינתיה יהיה רק לפעמים ולפרקים ולא בתמידיות.

ספר הזוהר ספרא דצניעותא

דף היומי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א'
ובו כלל את כל תורת הנסתר, ופידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת
משה רבינו ע"ה, על פן חילקו בחמשה חלקים כדגמת חמשה
חומשי תורה.

מחלק כלמוד שבועי - דף ליום

בדי שכל הלמוד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מפיון שהוא כולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו כלמוד את כל
הזוהר הקדוש. ובה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שנו מידותי
- למדו תורת (גיטין סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דעתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגן כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"
רחוב נתן אלתר 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115
חדש איר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הולא
דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעמר תשע"א לפ"ק
שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר
נגאל ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

שומרו ומגן עליו, ועונה אותו בכל עת שהוא קוראו, כמו שנאמר לדניאל (דניאל פרק י' י"ב) "ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלקיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך", הרי מבאר דכשנתן לבו להבין ולהתענות נשמעו דבריו, ולזה אמר עכשו "שומר פתאים ה'", הם שעדין לא הבינו בסודות התורה וביחודים, אבל נתנו דעתם להבין, מאותה שעה שנתנו דעתם שומרם ה' ומגן עליהם ומחזיק בידם עד שבינו. ואומר דוד עליו השלום, וגם אני "דלותי ולי יהושע", דהיינו עכשו אני דל מידיעת הסודות כראוי, ואני מתפלל ומתחנן לפני יתברך שיושיעני מן הדלות הזה, ויאיר עיני בסודות תורתו כדי לעשות רצונו כרצונו. והנה דלותי ולי יהושע ראשי תבות יו"ד, ויו"ד היא בחכמה שהוא אבא, ומשם הוא עקר סודות התורה, ורמז הדבר הזה כאן, להודיע שעל ענין זה הוא מבקש שיתגלו לו סודות התורה. עוד, יהושע אותיות יהו"י ש"ע, משום דהזוכה לסודות התורה באמתות כראוי, זוכה להארת ש"ע נהורין. ואמר כשאזכר לסודות התורה פראוי ולש"ע נהורין, אז באותה שעה אומר לנפשי "שובי נפשי למנוחיכי כי ה' גמל עליכי", עד כאן לשונו.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב גמור הוא ללמד ולדעת סודות התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו בודאי על ידי שבתחלה ילמד פסדר זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער בלבו אש אהבת ה', וחשקת למוד התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי החכמה העליונה, וכמו שסדר מרן הפן איש חי למוד בסעודת ליל הסדר על פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים חלק א' סימן נ"ד) שפתי אכילת המצה היא לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה] עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא לרפואה, רפואה גופנית ורפואה נפשית, וכל האוכל מצת מצוה זוכה להארת החכמה העליונה ולדעת ולהבין את סודות התורה

המשך
בגליון
הבא

אית בעשר ספירות, כגון: מלכות, יסוד, הוד, נצח, תפארת, גבורה, חסד, בינה, חכמה, כתר. אית באדבר צדיקניא, כגון האבות והנביאים והמלכים. אית בשירי ובתושבתתי, דאית בהון קבלה אמיתית. ועילא מנהון מאן דיידע לתקון תקונין למאריה, כדקא יאות. ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא, ואית מאן דיידע להמשיך שפעא מעילא לתתא. ובכל ט' גווגי אליו, צריכא כונה גדולה, ואי לא עליה קרא דכתיב, (שמואל א ב) ובזי יקלו.

ובכוונת אמן, דהוא כליל תרין שמהן יהו"ה אדנ"י. והאחד גניז טוביה וברכותי, באוצר הנקרא היכל, והוא רמוז בפסוק (חבקוק ב) וה' בתיכל קדשו' הס מופגז ולדא רמוז רבותינו זכרונם לברכה, כל טוב האדם בביתו, שנאמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא, ומתרגמין בכל דעמי.

ואי מכון בכל חד וחד מט' גווגי כדקא יאות, דא הוא בר נש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב כי מכבדי אכבד ובזי יקלו, אכבד בעלמא דין, לקיים ולמעבד כל צרכוי. ויחזון כל עממי ארשא, ארי שמא דה' אתקרי עליה, וידחלון מניה. ובעלמא דאתי, יזכי למיקם במחיצת חסידים, אף על פי דלא קרי כל צורכיה, פיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכוון ביה כדקא יאות.

מאי ובזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולאמשכא לאתר דאצטריך, ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי. וכל שכן מאן דלא אתפון באמן.

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפוטתיה בנקיותא דלבא, במיא דמנסי, מאי כתיב בהדיה, ויאמר אלהים נעשה אדם, כלומר, בשביל אדם

זוהר תורה

דידע לאחדא צלם ודמוות כדקא יאות, וירדו בדגת הים. (עד כאן ד"א).

פרקא רביעאה

עתיקא, טמיר וסתים. זעירא דאנפין, אתגלייא ולא אתגלייא. דאתגלייא, באתון כתיב. דאתפסייא, סתים באתון, דלא מתיישבן באתרוי, בגין דאיהו לא אתיישבו ביה עלאין ותתאין.

וילאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למונה בהמה ורמש וגו', היינו דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. חד בכללא דאחרא משתבחה. בהמה בכללא דאדם, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן ליי' מן הבהמה, משום דאתפלל בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב) בדיוקנא עלאה, אשתכחו תרין רוחין מתרין סטריין, דימונא ושמאלא כליל אדם. דימונא, נשמטא קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון בלא גופא.

כד מתדבקין דא בדא, אתיילדן כהאי חיה דאולידת (רוחין) סגיאין בקטרא חדא. כ"ב אתון סתימין, כ"ב אתון אתגליין, י' סתים, י' גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלון.

י' נפקין מניה דבר ונוקבא ו"ד, כהאי אתר, ו' דבר, ד' נוקבא. בגין דא, ד"ו תרין. ד"ו דבר ונוקבא. ד"ו תרין קפליון. תרין י' בלחודוי דבר. ה' נוקבא. ה' ד' הות בקדמיתא, ומדאתעברת בי' בגויה, (אולידת) אפיקת ו', (תרי כי בה' אית ד"ו וביה אית ח"ה תרי יח"ו) אתחזי יו"ד בחזוניה פללא דיה"ו. מדאפיקת יו"ד דהוא דבר ונוקבא, אתיישבת לבתר, ומכסייא לאמא.

